

ОСТАННІ НОВИНИ

12:24 Директорка Національної розвідки США перед відставкою поширила фейк рф про біологаторії в Україні

12:08 Лукашенко вибачився перед Зеленським і закликав, щоб вонозати з Україною не має наміру

12:04 ОБСУ підтвердила атаку на місто, Зеленський назвав її «справедливою відповіддю»

11:13 Дворазова олімпійська чемпіонка Ольга Харлан стала мамою »

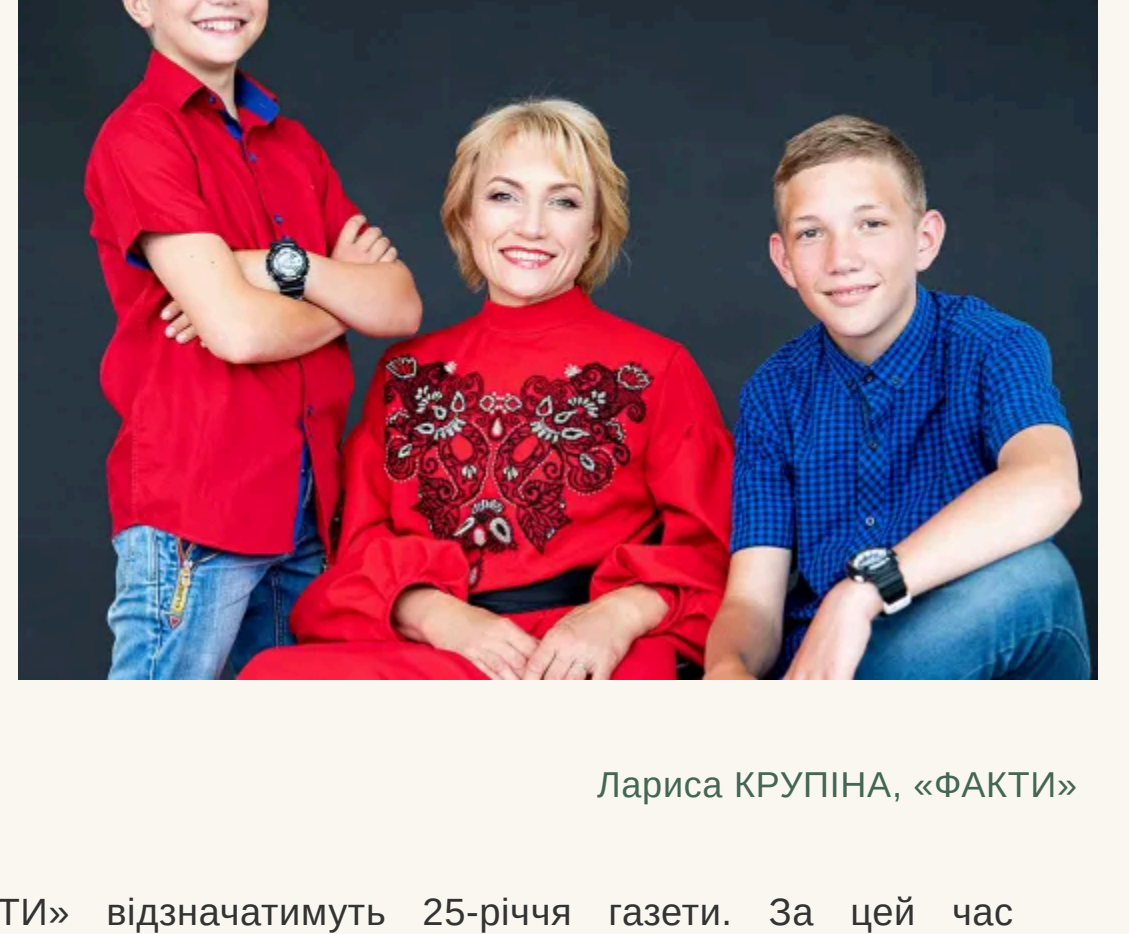
11:28 Тисяча гривень за кілограм отримав цілком реально: експерт розповів, куди і за яких умов таке можливо

10:58 Частина українців не зможе отримати компенсацію за зруйноване житло: у чому проблема

10:28 У Києво-Печерській лаврі <

«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланною Трифоновою

6:20 — 29 січня 2022

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

Цього року «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя історії. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч газет — про долі людей і надзвичайні та парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися.

В рубриці «25 років потому» ми розповідаємо читачам, як склалися життя героїв цих публікацій.

У 13 років лікарі поставили їй невірний діагноз. Не помітили пухлину на хребті…

— Коли спохватилися, зробили операцію. — загадує Світлана Трифонова. — За рік до випуску. Щоб встигла «розходитися» та приїхала на бал хоча б на мільярд. Я обурвалася: «Ще чого? Приїду туди на своїх двоих!» Але навіть на мільярд прийти не змогла.

Довго не хотіла змиритися, що все скінчено. Пройшла через усі можливі й неможливі лікувальні санаторії. Але через декілька років зрозуміла, що покращення немає. Пам'ятаю, сказала: «Раз так, буду робити з лимона лимонад!»

Правда, тоді вона зовсім не уявляла, як саме.

«Свій вік не афішую. Мені ще заміж виходити»

Світлана не змінialis. Майже. Якою я запам'ятала 20 років тому біля рестораничка на КРЕСІ (район в рідному місті спортсменки Кривому Розі), де ми записували інтерв'ю, такою й знайшла. Свіжою та вічно молодого. Відьма вона, не інакше…

— Якоюсь мірою так, — сміється Світлана.

— **Вік називаємо?** — запитую я, вдвляючись в екран монітора під час розмови по скайпу.

— Я його не приховую, але й не афішую. Мені ще заміж виходити.

— **Як?! В пресі ж нічого про розлучення не було.**

— Так що ви казали про мою вічну молодість, Ларисо?

— **Отже, не бажаєте говорити про розлучення… Тоді про пластику розкажіть. Це моя помста.**

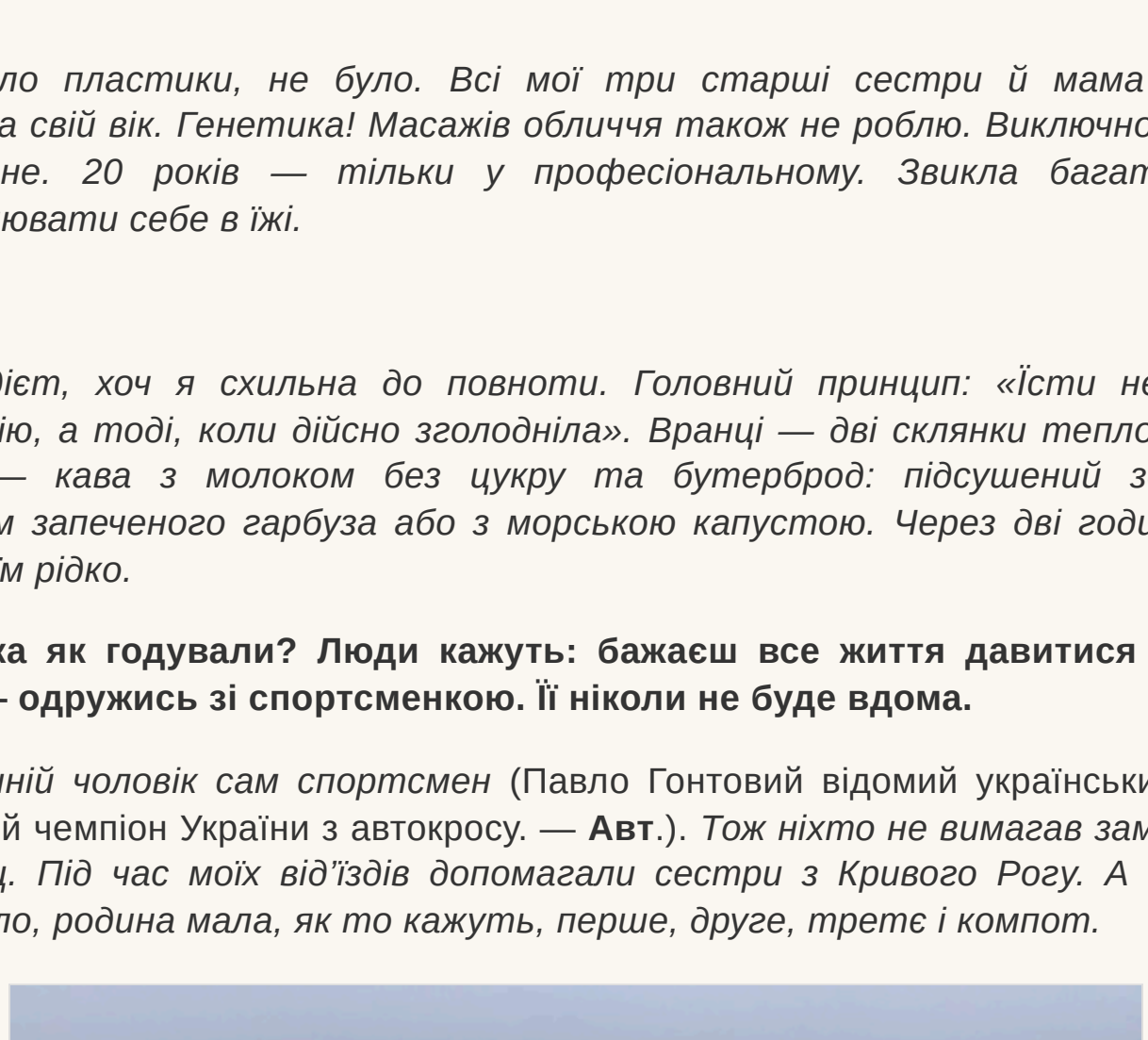
— Та не було пластики, не було. Всі мої три старші сестри й мама виелядають молодшими за свій вік. Генетика! Масажи обличчя також не роблю. Виключно креми. Плюс спорт у мене. 20 років — тільки у професіональному. Звика багато рухатися.

— **Діти?**

— Жодних дітей, хоч я схильна до повноти. Головний принцип: «Їсти не від нудьги, не за компанію, а тоді, коли дійсно зголодніла». Вранці — дві склянки теплої води. Через пів години — кава з молоком без цукру та бутерброд: підсушений зерновий хліб з шматочком запеченого гарбуза або з морською капустою. Через дві години — легкий обід… М'ясо ім рідко.

— **А чоловіка як годували? Люди кажуть: бажаш все життя давитися пельменями з крамниці — одружись зі спортсменкою. Й ніколи не буде вдома.**

— Мій колишній чоловік сам спортсмен (Павло Гонтювий відомий український спортсмен, десятиразовий чемпіон України з автоспорту — Авт.). Тож ніхто не вимагав замість змагань варити борщ. Під час моїх від'їздів допомагали сестри з Кривого Рогу. А коли змагань і зборів не було, родина мала, як то кажуть, перше, друге, третє і компот.

Світлану називали "перлиною української збірної"

— **Шкода, що така гарна й відома пара розійшлася. Пам'ятаю, як в одному з інтерв'ю «ФАКТАМ» ви розповідали, що Павло, заливаючись до вас, ніколи не приходив без сюрпризів і гостинців. Завжди привозив з Києва… товстолобиків.**

— Так. Величезних. Живих. Я навчалася в Дніпропетровському інституті фізкультури і спорту. За рік до сімейної Паралімпіади готувалась у Дніпрі до Ігор. Тоді займалась паверліфтингом. Поневарялась по квартирах та селянях, часто залишалася у подруці — колежанки зі спорту. Й друг познайомив нас тоді з Пашею, який жив у Києві, але часто проїздом був у Дніпрі. Тоді Павло й надував привозити цих товстолобиків, яких ми з подругою смажили пів ночі на кухні.

Паша був не тільки чоловіком, але й соратником. Чудово було сходитися в цілях, завданнях, цінностях. Коли я зайнялась лижними перегонами, Паша напередодні Паралімпіади в Солт-Лейк-Сіті знайшов мадатора, який зробив так, щоб мій боб (спеціальні санчата, на яких рухаються паралімпійці у лижному спорті. — Авт.) з вулгеластикою, максимально легкій та стійкій, допомі мені завоювати три срібла в лижних перегонах і бронзу в біатлоні. Це був мій зріковий час. Найкращий результат у команді.

— **Пам'ятаю, ЗМІ вас це називали «перлиною української збірної».**

— І ось «перлина» задумалася: чи не час мені стати мамою? Адже час спливає…

Про визначну українську паралімпійку «ФАКТИ» вперше розповіли у квітні 2002 року

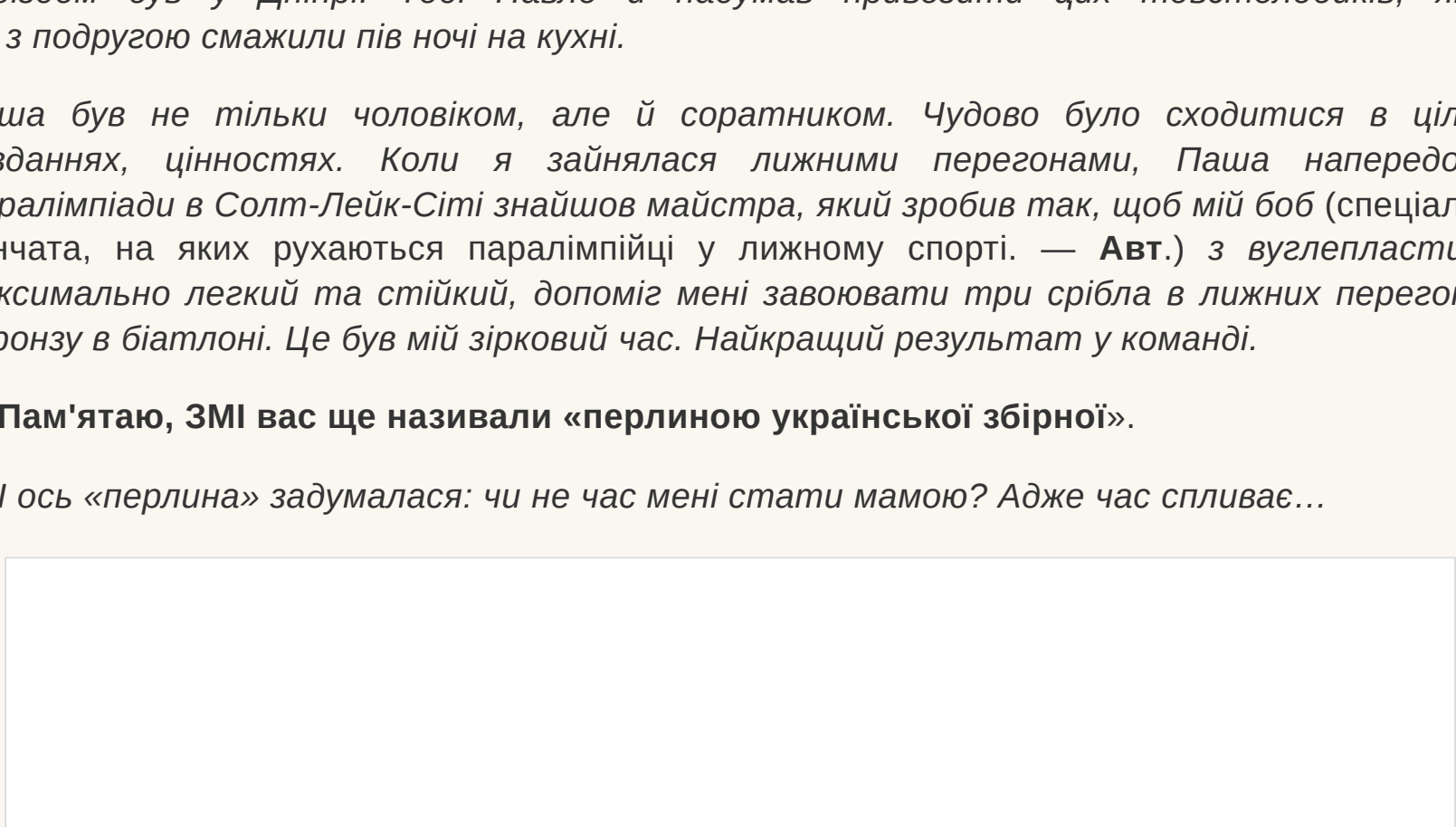
— **Також, що така гарна й відома пара розійшлася. Пам'ятаю, як в одному з інтерв'ю «ФАКТАМ» ви розповідали, що Павло, заливаючись до вас, ніколи не приходив без сюрпризів і гостинців. Завжди привозив з Києва… товстолобиків.**

— Так. Величезних. Живих. Я навчалася в Дніпропетровському інституті фізкультури і спорту. За рік до сімейної Паралімпіади готувалась у Дніпрі до Ігор. Тоді займалась паверліфтингом. Поневарялась по квартирах та селянях, часто залишалася у подруці — колежанки зі спорту. Й друг познайомив нас тоді з Пашею, який жив у Києві, але часто проїздом був у Дніпрі. Тоді Павло й надував привозити цих товстолобиків, яких ми з подругою смажили пів ночі на кухні.

Паша був не тільки чоловіком, але й соратником. Чудово було сходитися в цілях, завданнях, цінностях. Коли я зайнялась лижними перегонами, Паша напередодні Паралімпіади в Солт-Лейк-Сіті знайшов мадатора, який зробив так, щоб мій боб (спеціальні санчата, на яких рухаються паралімпійці у лижному спорті. — Авт.) з вулгеластикою, максимально легкій та стійкій, допомі мені завоювати три срібла в лижних перегонах і бронзу в біатлоні. Це був мій зріковий час. Найкращий результат у команді.

— **Пам'ятаю, ЗМІ вас це називали «перлиною української збірної».**

— І ось «перлина» задумалася: чи не час мені стати мамою? Адже час спливає…

Про визначну українську паралімпійку «ФАКТИ» вперше розповіли у квітні 2002 року

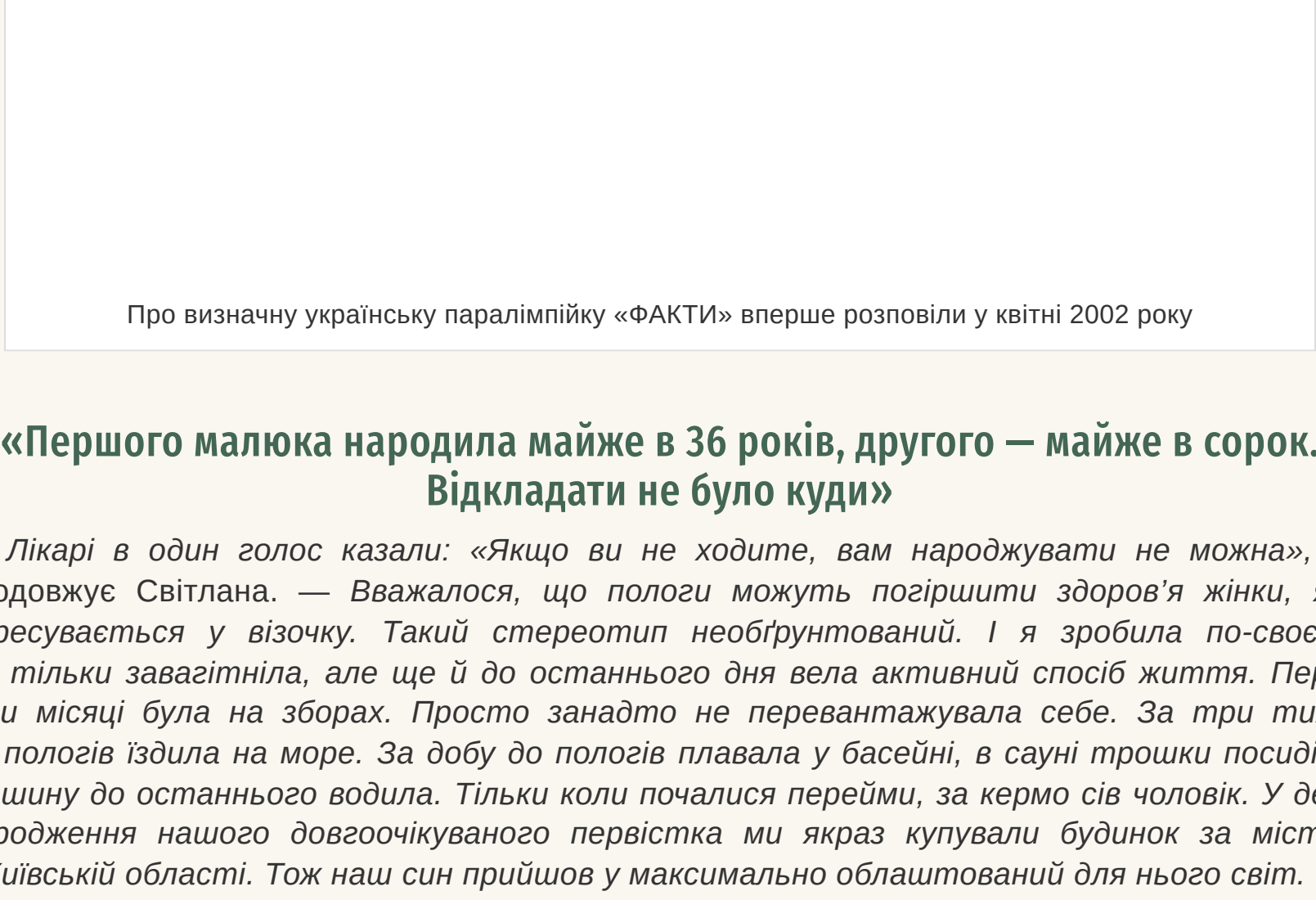
— **Також, що така гарна й відома пара розійшлася. Пам'ятаю, як в одному з інтерв'ю «ФАКТАМ» ви розповідали, що Павло, заливаючись до вас, ніколи не приходив без сюрпризів і гостинців. Завжди привозив з Києва… товстолобиків.**

— Так. Величезних. Живих. Я навчалася в Дніпропетровському інституті фізкультури і спорту. За рік до сімейної Паралімпіади готувалась у Дніпрі до Ігор. Тоді займалась паверліфтингом. Поневарялась по квартирах та селянях, часто залишалася у подруці — колежанки зі спорту. Й друг познайомив нас тоді з Пашею, який жив у Києві, але часто проїздом був у Дніпрі. Тоді Павло й надував привозити цих товстолобиків, яких ми з подругою смажили пів ночі на кухні.

Паша був не тільки чоловіком, але й соратником. Чудово було сходитися в цілях, завданнях, цінностях. Коли я зайнялась лижними перегонами, Паша напередодні Паралімпіади в Солт-Лейк-Сіті знайшов мадатора, який зробив так, щоб мій боб (спеціальні санчата, на яких рухаються паралімпійці у лижному спорті. — Авт.) з вулгеластикою, максимально легкій та стійкій, допомі мені завоювати три срібла в лижних перегонах і бронзу в біатлоні. Це був мій зріковий час. Найкращий результат у команді.

— **Пам'ятаю, ЗМІ вас це називали «перлиною української збірної».**

— І ось «перлина» задумалася: чи не час мені стати мамою? Адже час спливає…

Про визначну українську паралімпійку «ФАКТИ» вперше розповіли у квітні 2002 року

— **Також, що така гарна й відома пара розійшлася. Пам'ятаю, як в одному з інтерв'ю «ФАКТАМ» ви розповідали, що Павло, заливаючись до вас, ніколи не приходив без сюрпризів і гостинців. Завжди привозив з Києва… товстолобиків.**

— Так. Величезних. Живих. Я навчалася в Дніпропетровському інституті фізкультури і спорту. За рік до сімейної Паралімпіади готувалась у Дніпрі до Ігор. Тоді займалась паверліфтингом. Поневарялась по квартирах та селянях, часто залишалася у подруці — колежанки зі спорту. Й друг познайомив нас тоді з Пашею, який жив у Києві, але часто проїздом був у Дніпрі. Тоді Павло й надував привозити цих товстолобиків, яких ми з подругою смажили пів ночі на кухні.

Паша був не тільки чоловіком, але й соратником. Чудово було сходитися в цілях, завданнях, цінностях. Коли я зайнялась лижними перегонами, Паша напередодні Паралімпіади в Солт-Лейк-Сіті знайшов мадатора, який зробив так, щоб мій боб (спеціальні санчата, на яких рухаються паралімпійці у лижному спорті. — Авт.) з вулгеластикою, максимально легкій та стійкій, допомі мені завоювати три срібла в лижних перегонах і бронзу в біатлоні. Це був мій зріковий час. Найкращий результат у команді.

— **Пам'ятаю, ЗМІ вас це називали «перлиною української збірної».**

— І ось «перлина» задумалася: чи не час мені стати мамою? Адже час спливає…

Це був 2007 рік, чоловік поїхав у відрядження, і я, посадивши сестру в машину, погнала в половець. У мене вийшов час пожити окремо. Нити не захотіла повертатися назад. Ратом виявилось, що це найкращий вихід. Звичайно, діти мріяли, щоб батьки жили разом. Але я їм кажу, що трапляється й таке, що прекрасні люди розлучаються, але продовжують любити своїх дітей. Не менше. І навіть більше. У мене ростуть чудові сини. Фехтування. Молодшому — 14. Він м'який. Хазаїновитий, практичний. Йому подобається готувати. Я їх дуже люблю. Вони вже дорослі хлопці, які все розуміють. Вони — моє щасття.

— **У вас немає відчуття катастрофи? Ви так спокійно розповідаєте про розлучення. Але ж це доволі травматична подія.**

— Ми вже п'ять років розлучені. Просто обговорюю цей факт тільки зараз. Є відчуття, що життя подарує ще одну кошку. Адже одна вже була. Я живу з гармонією в собі і відкрита для світу. І відкрита для нового кохання. А, ви маєте на увазі, чи переживала я п'ять років тому. Звичайно. Спочатку. А потім стала жартувати над собою: «Стоп! Світло, але ж ти хотіла, щоб у тебе все було, як у здорових людей. І ось тепер у тебе все, як у людей: і шлюб, і діти, і розлучення…»

“**Читайте також: «Дев'ять років тому я думала, що життя закінчене»: що сталося з героїнею «ФАКТИВ» Машою Куліковською, якій невідомий благодійник подарував будинок**”

— **Мабуть, ваші пологи стали для багатьох несподіванкою в ті часи…**

— Певною мірою. Жінки, які пересувалися у візках, побачили, що все можливо. У нас таке саме тіло, так само протікає вагітність. І не так вже треба пужатися, як ми всі з переляку думаємо. (Сміється.) Деякі потім наслідували мій приклад.

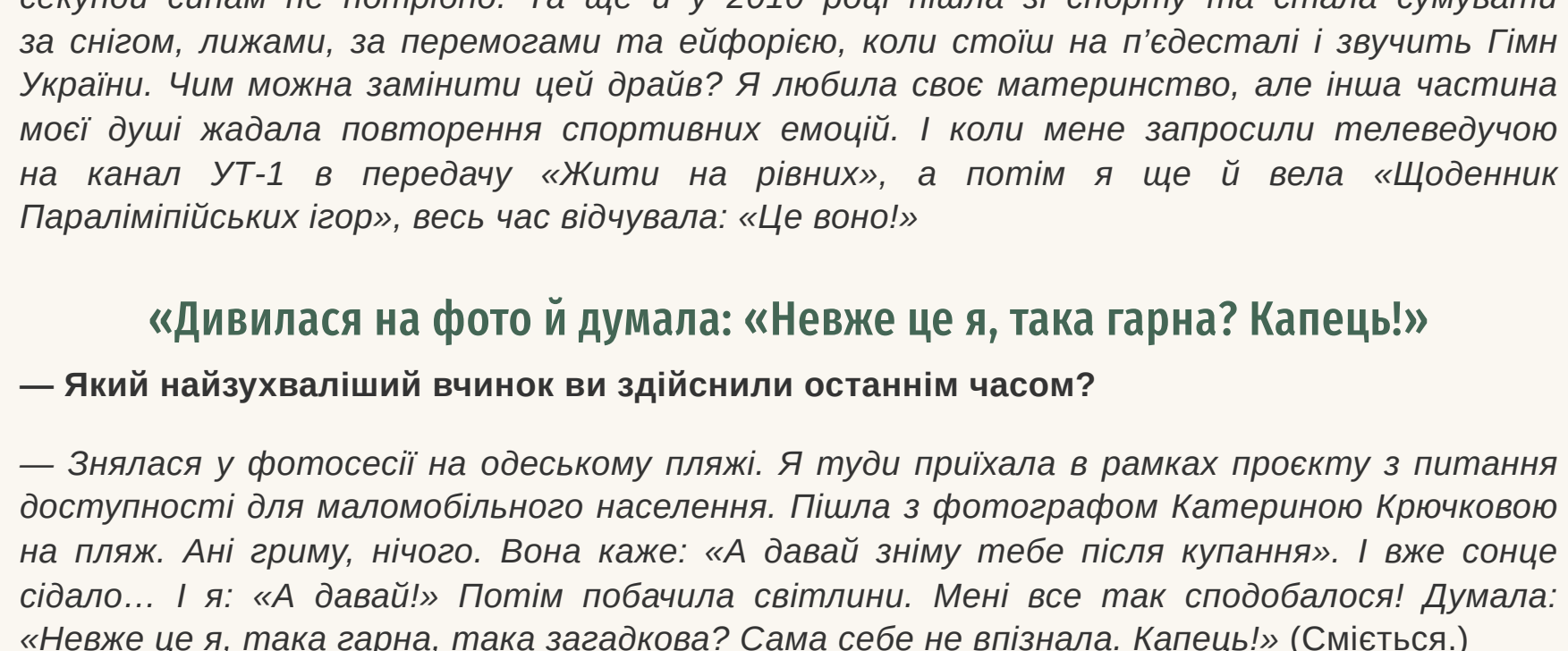
— **Ви, мабуть, незворушна мама? Спортсменка все ж таки. Із залізним характером і витримкою.**

— Та ні. Я була спочатку просто крейзі-мамою. Але потім зрозуміла: стільки мамі кожної секунди синам не потрібні. Та це й у 2010 році пішла зі спорту та стала сумувати за сином. Ляжками за перемінами та відборами, коли стоїли на п'єдесталі і звучить Гімн України. Чим можна замінити цей драйв? Я любила своє материнство, але інша частина моєї душі жадала повторення спортивних емоцій. І коли мене запросили телеведучою на канал УТ-1 в передачу «Жити на рівниці», а потім я це й вела «Щоденник Паралімпійських ігор», весь час відчувала: «Це воно!»

«Дивилася на фціно й думала: «Невже це я, така гарна? Капець!»

— **Який найухваліший вчинок ви здійснили останнім часом?**

— Знялася у фотосесії на одеському пляжі. Я туди приїхала в рамках проєкту з питання доступності для маломобільного населення. Пішла з фотографом Катериною Крючковою на пляж. Ані граму нічого. Вона каже: «А давай зніму тебе після купання». І вже сонце сідало… І я: «А давай!» Потім побачила світлина. Мені все так сподобалось! Думала: «Невже це я, така гарна, така загадкова? Сама себе не впізнала. Капець!» (Сміється.)

Та сама знята на фотосесії Катерини Крючкової на одеському пляжі.

“Я себе тут не впізнала. Прямо кадр з кіно! Жінка-загадка”, - посміхається відома спортсменка та телеведуча

— **Ваш колишній інформацію влаштував особисте життя?**

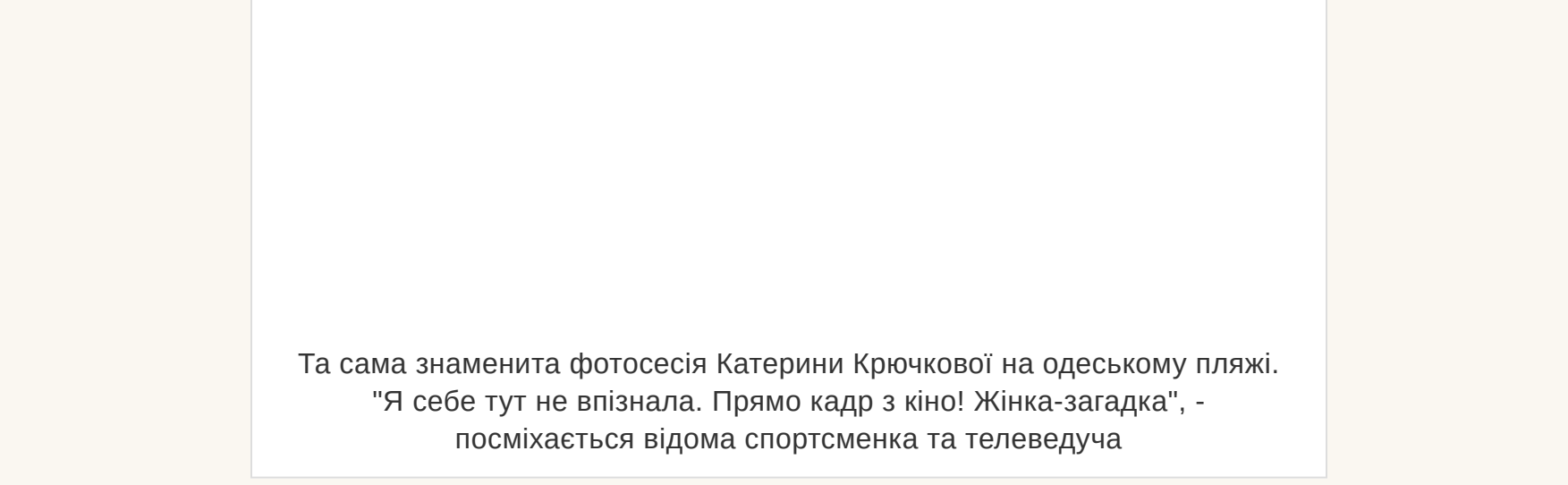
— Я не володію інформацією. П'ять років тому ми не змігли пережити чергову сімейну кризу. Відірвали певний час пожити окремо. Нити не захотіла повертатися назад. Ратом виявилось, що це найкращий вихід. Звичайно, діти мріяли, щоб батьки жили разом. Але я їм кажу, що трапляється й таке, що прекрасні люди розлучаються, але продовжують любити своїх дітей. Не менше. І навіть більше. У мене ростуть чудові сини. Фехтування. Молодшому — 14. Він м'який. Хазаїновитий, практичний. Йому подобається готувати. Я їх дуже люблю. Вони вже дорослі хлопці, які все розуміють. Вони — моє щасття.

— **У вас немає відчуття катастрофи? Ви так спокійно розповідаєте про розлучення. Але ж це доволі травматична подія.**

— Ми вже п'ять років розлучені. Просто обговорюю цей факт тільки зараз. Є відчуття, що життя подарує ще одну кошку. Адже одна вже була. Я живу з гармонією в собі і відкрита для світу. І відкрита для нового кохання. А, ви маєте на увазі, чи переживала я п'ять років тому. Звичайно. Спочатку. А потім стала жартувати над собою: «Стоп! Світло, але ж ти хотіла, щоб у тебе все було, як у здорових людей. І ось тепер у тебе все, як у людей: і шлюб, і діти, і розлучення…»

Заслужений майстер спорту України та мама двох дітей чудово вписалася у Всеукраїнський проєкт ETHNO FASHION BY POTLOVA "Миру тобі, Україно!" (фото Катерини Потлової)

З дось «ФАКТИВ»

Світлана Трифонова — українська паралімпійська лижниця, заслужений майстер спорту України з лижних перегонів. Лижними перегонами стала займатись у 1997 році. Брала участь у шістьох Паралімпійських іграх.

Призові місця: на Паралімпійських іграх у Нагано з біатлону та лижних перегонів (1998), у Солт-Лейк-Сіті (2002), у Турині (2006). Лауреат Всеукраїнської премії «Жінка III тисячоліття» (2015 рік). Нагороджена орденом Княгині Ольги III ступеня, орденом «За заслуги» II і III ступеня.

Викладає реабілітологію в університеті фізкультури і спорту.

На фото у заголовку Світлана з синами Тимофієм (ліворуч) та Микитою (фото Катерини Крючковою)

“**Читайте також: «Колі дізналися з чоловіком, що буде хлопчик, жартували, що назвемо Остасом: Остап Бенда — було б забавно»**”

Читайте нас у Facebook

© 6011

◀ До змісту спецтеми

Побачили помилку? Видіть її та натисніть CTRL+Enter

🗉 Друкована версія

📧 Лист редакторів

🚩 Поскаржитися

👍 Поділитися 0

🔖 Поділитися

🐦 Твітнути

📄 Зараз читають

<p>Як правильно використовувати капітали для транскрипції та корисні лайфхаки</p>	<p>Українців змусять істновити вдома другий лінійний електронний кодо це стосується</p>	<p>Дівам — «Справедливість» та вибір без компромісів: Леви — «Ціста Желва» і смєх заслужено перемоги Таро-броніз на 16 червня</p>	<p>Газ для українців різно подорожчас: тамфи зростає вже ціл осєні</p>
---	---	---	--

Новини партнерів

<p>Мапа сайту</p> <ul style="list-style-type: none">Наша новина Політика Служба Підія	<ul style="list-style-type: none">Світ Питання дня Блоги Спєци Футбол	<ul style="list-style-type: none">Культура Шоу-бізнєс Фігурка для Сторінка життя Смійтеся	<ul style="list-style-type: none">Київка рєзультів Розвага зава Життєві історії 25 років потому	<ul style="list-style-type: none">Історія суцєсності Мєжа та тємєності Курс валют Фєлософiя Пєдєста	<ul style="list-style-type: none">Мєшєвини для Гороскоп Курс валют Фєлософiя Пєдєста
---	---	---	--	---	--

Реклама | [«ФАКТИ»](#) | [Контакти](#) | [Привітання](#) | [Спєци](#) | [Правила користування сайтом](#) | [Україна](#)

© 1997—2026 «ФАКТИ та коментарі»

Усі права на матеріали сайту опубліковані у відносини до законодавства України. Матеріали на розповсюдження «не повноценні», «неповні», «неповні» та інші повноценні матеріали. Публікація у власній рекламі та майже інформаційно-комерційній хмаринці.